ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (esimene koda)

23. september 2009 *

Liidetud kohtuasjades T-20/08 ja T-21/08,

Evets Corp., asukoht Irvine, California (Ühendriigid), esindaja: *solicitor* S. Ryan,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: A. Folliard-Monguiral,

kostja,

mille ese on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 5. novembri 2007. aasta otsuste (asjad R 603/2007-4 ja R 604/2007-4) peale, mis käsitlevad hageja esitatud tähtaja ennistamise taotlust,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

EUROOPA ÜHENDUSTE
ESIMESE ASTME KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees V. Tiili (ettekandja), kohtunikud F. Dehousse ja I. Wiszniewska-Białecka,

kohtusekretär: ametnik N. Rosner,

arvestades 8. jaanuaril 2008 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud hagiavaldusi,

arvestades 22. mail 2008 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud Siseturu Ühtlustamise Ameti vastuseid,

arvestades 5. mai 2009. aasta määrust suulise menetluse ja kohtuotsuse huvides kohtuasjade T-20/08 ja T-21/08 liitmise kohta,

arvestades 3. juunil 2009 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

1 Hageja Evets Corp. esitas 1. aprillil 1996 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) (muudetud kujul) (asendatud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1)) alusel kaks ühenduse kaubamärgi registreerimise taotlust.

2 Kaubamärgid, mille registreerimist taotleti, on sõnamärk DANELECTRO ja kujutismärk QWIK TUNE, millega hõlmatavad kaubad kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 9 ja 15.

3 Kaubamärk QWIK TUNE registreeriti 30. aprillil 1998 ja kaubamärk DANELECTRO 25. mail 1998.

4 Ühtlustamisamet teatas 7. ja 14. septembril 2005 määruse nr 40/94 artikli 47 lõike 2 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 47 lõige 2) ja komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95 (millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta) (EÜT L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189)

eeskirja 29 alusel hageja esindajale vastavalt kaubamärkide QWIK TUNE ja DANELECTRO registreeringu kehtivuse lõppemisest. Nende teadete kohaselt tuli pikendamistaotlused esitada ja lõivud tasuda 30. aprilliks 2006. Taotlusi võis esitada ja lõivusid tasuda ka kuuekuulise lisatähtaja jooksul, mis lõppes 1. novembril 2006.

5 Ühtlustamisamet teatas 21. ja 23. novembril 2006 määruse nr 40/94 artikli 47 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 47) ja määruse nr 2868/95 eeskirja 30 lõike 5, eeskirja 84 lõike 3 punkti l ja eeskirja 84 lõike 5 alusel hageja esindajale asjaolust, et 1. oktoobril 2006 kustutati kaubamärgid QWIK TUNE ja DANELECTRO ühenduse kaubamärgiregistrist ning see jõustus 1. aprillist 2006. Mõlemas teates oli ka märgitud, et juhul, kui hageja ei ole tühistamisega nõus, võib hageja esindaja kahe kuu jooksul teate kättesaamisest otsust kirjalikult taotleda.

6 Hageja esindaja esitas asjaomaste kaubamärkide osas 26. jaanuaril 2007 määruse nr 40/94 artikli 78 alusel (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 81) tähtaja ennistamise taotluse, milles ta palus asjaomaste registreeringute pikendamise tähtaja ennistada, kuna need jäid pikendamata temast ja hagejast olenematu vea tõttu. Vastutus kaubamärgi pikendamise eest oli üle antud kolmandale isikule, kelle andmebaasis ei olnud hageja õiget aadressi. Hageja esindaja palus debiteerida talle kuuluvat ühtlustamisametis avatud jooksevkontot tähtaja ennistamise ja registreeringu pikendamise eest tasumisele kuuluva lõivu võrra. Hageja esindaja märkis, et hageja sai oma õiguste lõppemisest teada alles 26. novembril 2006, mil hageja esindaja edastas talle ühtlustamisameti teated.

7 Ühtlustamisameti kaubamärgiosakonna 22. veebruari 2007. aasta otsusega jäeti tähtaja ennistamise taotlus rahuldamata. Kaubamärgiosakond leidis, et taotlus esitati ettenähtud tähtaja jooksul ning oli vastuvõetav, kuid hageja ei olnud tõendanud, et ta on võtnud kõik asjaolude kohaselt võetavad meetmed. Kaubamärgiosakonna sõnul teadis hageja esindaja, et asjaomaseid kaubamärke tuleb pikendada, kuid ei võtnud asjaolude kohaselt võetavaid meetmeid tagamaks hageja, pikendamise eest vastutava

kolmanda isiku ja ühtlustamisameti suhtes, et registreeringute pikendamine leiab aset, või vajaduse korral seda taotletakse. Seetõttu loeti, et kaubamärkide DANELECTRO ja QWIK TUNE registreeringud on määruse nr 2868/95 eeskirja 30 lõike 6 alusel kustutatud.

8 Hageja esitas 21. juunil 2007 ühtlustamisametile määruse nr 40/94 artiklite 57–62 (nüüd määruse nr 207/2009 artiklid 58–64) alusel kaubamärgiosakonna 22. veebruari 2007. aasta otsuse peale kaebuse.

9 Ühtlustamisameti neljanda apellatsioonikoja 5. novembri 2007. aasta otsustega (edaspidi „vaidlustatud otsused") jäeti kaebus rahuldamata ning märgiti, et määruse nr 40/94 artikli 78 lõike 3 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 81 lõige 3) alusel tuleb lugeda, et tähtaja ennistamise taotlust ei ole esitatud, kuna see esitati pärast määruse nr 40/94 artikli 78 lõikes 2 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 81 lõige 2) ette nähtud tähtaja lõppemist ning kuna õiguste taastamise lõiv tasuti pärast selle tähtaja möödumist. Apellatsioonikoda leidis, et kuivõrd kaubamärgi QWIK TUNE osas langes tähtaja möödalaskmise põhjus ära 21. novembril 2006 ja kaubamärgi DANELECTRO puhul 23. novembril 2006, s.o ajal, mil ühtlustamisamet teavitas hageja esindajat, et kõnealused kaubamärgid on registrist kustutatud, siis on 26. jaanuaril 2007 esitatud kaebusega seda tähtaega ületatud.

Poolte nõuded

10 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

– tühistada vaidlustatud otsused;

– sedastada, et tähtaja ennistamise taotlus esitati määruse nr 40/94 artikli 78 lõikes 2 ette nähtud tähtaja jooksul;

– saata asjad tagasi apellatsioonikojale sisulise otsuse tegemiseks küsimuses, kas asjaomaste kaubamärkide pikendamiseks on kõik võetavad meetmed võetud;

– mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

11 Ühtlustamisamet palub Esimese Astme Kohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

12 Hageja esitab oma hagi toetuseks sisuliselt kolm väidet, millest esimeses osutatakse *reformatio in pejus*'i keelatuse põhimõttele, teiseks kaitseõiguste rikkumisele, kolmandaks õiguse olla ära kuulatud rikkumisele ja neljandaks määruse nr 40/94 artikli 78 rikkumisele.

13 Tuleb alustada määruse nr 40/94 artikli 78 rikkumisele osutava väite kontrollimisest.

Väide, milles osutatakse määruse nr 40/94 artikli 78 rikkumisele

14 Hageja sõnul apellatsioonikoda eksis, kui arvutas tähtaja möödalaskmise põhjuse äralangemisest kulgema hakanud kahekuulist tähtaega 21. ja 23. novembrist 2006, s.o ajast, mil ühtlustamisamet teavitas hageja esindajat kõnealuste õiguste kaotamisest, kuna arvesse tuleb võtta neid kuupäevi, mil hageja ise sai nende õiguste kaotamisest teada.

15 Ühtlustamisamet vaidleb hageja argumentidele vastu.

16 Määruse nr 40/94 artikli 78 lõigete 2 ja 3 sätete kohaselt tuleb tähtaja ennistamise taotlus esitada kirjalikult kahe kuu jooksul alates tähtaja möödalaskmise põhjuse äralangemisest, kusjuures tähtaja möödalaskmine toob vahetult kaasa õiguste või õiguskaitsevahendite kaotamise. Taotluse võib esitada möödalastud tähtaja möödumisele järgneva aasta jooksul. Taotluses tuleb näidata alused ning faktid, millel see põhineb, ning seda ei loeta esitatuks enne, kui õiguste taastamise lõiv on tasutud.

17 Pooled nõustuvad põhimõtteliselt asjaoluga, et „tähtaja möödalaskmise põhjuse äralangemine" leidis aset kuupäeval, mil hagejat teavitati asjaomaste õiguste kaotamisest.

18 On selge, et hageja esindaja sai ühtlustamisameti teated selle kohta, et kaubamärkide QWIK TUNE ja DANELECTRO registreeringud kustutati ühenduse kaubamärgiregistrist 1. oktoobril 2006 ja et see kanne jõustus 1. aprillil 2006, kätte vastavalt 21. ja 23. novembril 2006.

19 Apellatsioonikoja arvates tuleb määruse nr 40/94 artikli 78 lõike 3 alusel lugeda, et 26. jaanuaril 2007 esitatud tähtaja ennistamise taotlust ei ole esitatud, kuna see esitati ning õiguste taastamise lõiv tasuti pärast määruse nr 40/94 artikli 78 lõikes 2 ette nähtud kahekuulise tähtaja möödumist, mis lõppes vastavalt esmaspäeval, 22. jaanuaril 2007 kaubamärgi QWIK TUNE osas ning teisipäeval, 23. jaanuaril 2007 kaubamärgi DANELECTRO osas.

20 Hageja väidab aga, et kahekuuline tähtaeg sai hakata kulgema alles ajast, mil tema ise, mitte tema esindaja, sai teada asjaomaste õiguste kaotusest, sest sellest alates asus ta kolmanda isiku vahendusel asjaomaste registreeringute pikendamisel ennast ise esindama, ning tähtaja möödalaskmiseni viinud viga tehti tema enda büroos. Tema ise sai asjaomaste õiguste kaotusest teada 26. novembril 2006 ning seetõttu esitati tähtaja ennistamise taotlus ettenähtud tähtaja jooksul.

21 Selle argumendiga ei saa nõustuda. Nagu ühtlustamisamet õigesti märgib, tuleb kuupäeva, mil teatati õiguse kaotusest esindajale, lugeda kuupäevaks, mil esindatav, s.o hageja sai sellest teada.

22 Selles osas tuleb meenutada, et määruse nr 2868/95 eeskirja 77 kohaselt on sellel, kui ühtlustamisamet edastab nõuetekohaselt määratud esindajale teateid või muud informatsiooni, mõju sama, nagu oleks need edastatud esindatavale isikule. Kui nõuetekohaselt määratud esindaja edastab ühtlustamisametile teateid, on selle mõju sama, nagu oleks need saatnud esindatav isik.

23 Ühtlustamisametile on oluline hageja esindajale saadetud informatsioon, mitte hageja esindaja ja hageja vahel vahetatud informatsioon.

24 Samuti tuleb meenutada, et määruse nr 40/94 artikli 78 lõike 5 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 81 lõige 5) alusel ei kohaldata artikli 78 sätteid selle artikli lõikes 2 osutatud tähtaegadele. Kui kahekuulist tähtaega, mis on tähtaja ennistamise taotluse üks vastuvõetavuse tingimusi, ei ole järgitud, ei ole uut tähtaja ennistamise taotlust enam võimalik esitada, isegi kui järgimata jätmist põhjendatakse.

25 Seetõttu leidis apellatsioonikoda õigesti, et tuleb lugeda, et 26. jaanuaril 2007 esitatud tähtaja ennistamise taotlust ei ole esitatud.

26 Lisaks väidab hageja, et arvestades kokku 12 kuud kestva tähtaja, mis on ette nähtud tähtaja ennistamise menetluse alustamiseks, oli seadusandja eesmärk, et kahekuulise tähtaja arvestamine ei algaks kuupäevast, mil registreeringu kehtivuse lõppemisest antakse teada kaubamärgiomaniku esindajale. Sellisel juhul oleks 12 kuu pikkune tähtaeg üleliigne ning tähtaja ennistamise menetluse alustamiseks piisaks kahekuulise tähtaja sätestamisest. Sellist lahendust kohaldab Euroopa Patendiameti apellatsioonikoda, ning kuivõrd määruse nr 40/94 artikli 78 lõige 2 on sisuliselt identne 5. oktoobri 1973. aasta Euroopa patendikonventsiooni (muudetud kujul) artikli 122 lõikega 2, siis tuleb käesoleval juhul kohaldada samasugust lahendust.

27 Kõigepealt tuleb märkida, et Euroopa patendikonventsiooni artikli 122 lõige 2 ei sisalda enam tähtaega puudutavat sätet, vaid viitab Euroopa Patendiameti haldusnõukogu

7. detsembril 2006 vastu võetud Euroopa patendikonventsiooni rakendusmääruse eeskirjale 136. Seega on asjakohane nimetatud rakendusmääruse eeskirja 136 lõige 1.

28 Mis puutub üheaastasse tähtaega, siis piisab märkimisest, et määruse nr 40/94 artikli 78 lõige 2 ei puuduta tähtaja ennistamise taotlust ainult sellises olukorras, kus pikendamistaotlust ei ole esitatud, vaid käsitleb tähtaja järgimata jätmist ka olukorras, kui tähtaja möödalaskmine toob kõnealuse määruse sätetest tulenevalt vahetult kaasa õiguste või õiguskaitsevahendite kaotamise. Möödalaskmine ja eriti selle põhjuse äralangemine võib esineda mitmel eri kujul ning seetõttu on üheaastane tähtaeg ette nähtud kui absoluuttähtaeg. Nii ei saa hageja väita, et see tähtaeg muutub mõttetuks, kui kahekuulist tähtaega arvutataks asjaomasest „kronoloogilisest kuupäevast" alates (käesoleval juhul 21. ja 23. november 2006). Juhul kui möödalaskmise põhjus langeb ära alles üks aasta pärast järgimata jäetud tähtaega, ei ole tähtaja ennistamise taotlus enam vastuvõetav. Seega kuulub asjaomane kahekuuline tähtaeg üheaastase tähtaja piiresse.

29 Mis puutub hageja viidatud Euroopa Patendiameti apellatsioonikodade praktikasse, siis piisab märkimisest, et ühenduse kaubamärgikord on iseseisev süsteem, mis koosneb normide kogumist ja edendab sellele ainuomaseid eesmärke, ning selle kohaldamine on sõltumatu mis tahes muust süsteemist (vt analoogia alusel Esimese Astme Kohtu 5. detsembri 2000. aasta otsus kohtuasjas T-32/00: Messe München *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (electronica), EKL 2000, lk II-3829, punkt 47).

30 Kuigi Euroopa intellektuaalomandiõiguse valdkonna identselt või sarnaselt sõnastatud sätteid tuleks niivõrd, kui võimalik tõlgendada ühetaoliselt, ei ole Euroopa patendikonventsioon ühenduse õigusnorm ja Euroopa Patendiameti apellatsioonikoda ühenduse organ. Selle ameti apellatsioonikoja otsustel ei ole sama õigusjõudu nagu kohtupraktikal ühenduse õiguses (kohtujurist E. Sharpstoni ettepanek kohtuasjas C-29/05 P: Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Kaul, milles otsus tehti 13. märtsil 2007, EKL 2007, lk I-2213, I-2215, punkt 40).

31 Isegi kui eeldada, et määruse nr 40/94 artikkel 78 töötati välja patendiõiguse mudeli põhjal, ei ole kuskil märgitud, et nende sätete tõlgendamine peab olema identne, kuna nende valdkondade asjaomased huvid võivad erineda. Patendiõiguse juriidiline kontekst erineb kaubamärgiõiguse omast ning patendile kohaldatavate sätete eesmärk on reguleerida kaubamärgi valdkonnast erinevaid menetlusi (Esimese Astme Kohtu 13. mai 2009. aasta otsus kohtuasjas T-136/08: Aurelia Finance *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (AURELIA), EKL 2009, lk II-1361, punkt 21).

32 Igal juhul ei näita hageja viidatud Euroopa Patendiameti apellatsioonikoja 16. aprilli 1985. aasta tehniline otsus (T 191/82, väljaanne JO OEB 7/1985, lk 189), mis osas annaks Euroopa Patendiameti apellatsioonikoda asjaomasele sättele teistsuguse tõlgenduse. Selles asjas leiti, et juhul, kui esindaja töötaja avastab, et tähtaja järgimata jätmine on toonud kaasa õiguse kaotuse, siis loetakse, et tähtaja järgimata jätmise põhjuseks olev möödalaskmise põhjus – s.o asjaolu, et tähtaja järgimata jätmisest ei olda teadlik – ei ole lõppenud ning seda nii kaua, kuni asjaomast esindajat isiklikult ei ole olukorrast teavitatud, kuna tähtaja ennistamise taotluse esitamine on tema otsustada ning kui ta otsustab selle esitada, tuleb tal leida põhjendused ja asjaolud, millele Euroopa Patendiameti apellatsioonikojas tugineda.

33 Käesoleval juhul ei ole esindaja, st hageja esindaja tuginenud asjaolule, et teda ei ole teadete saamise kuupäeval isiklikult olukorrast teavitatud. Seega ei toeta nimetatud otsus hageja argumente. Lisaks ei saa samastada esindaja ja tema töötaja vahelist suhet esindatava ja tema esindaja vahelise suhtega.

34 Neil asjaoludel tuleb määruse nr 40/94 artikli 78 rikkumisele osutav väide tagasi lükata.

Väide, milles osutatakse reformatio in pejus*'i keelatuse põhimõtte rikkumisele*

35 Hageja väidab sisuliselt seda, et apellatsioonikoda asetas ta kaebuse esitamise tagajärjel *reformatio in pejus*'i keelatuse põhimõtet rikkudes olukorda, mis oli tema jaoks ebasoodsam kui kaebuse esitamise eelne olukord, kuna apellatsioonikoda märkis esimest korda, et tähtaja ennistamise taotlus esitati kaubamärgiosakonnale pärast kahekuulise tähtaja lõppu.

36 Ühtlustamisamet vaidleb hageja argumentidele vastu.

37 Isegi kui eeldada, et hageja viidatud põhimõttele saab tugineda menetluses, milles apellatsioonikoda tegutseb edasikaevatud otsuse teinud talituse pädevuse piires või saadab asja sellele talitusele otsuse tegemiseks tagasi, piisab, kui märkida, et jättes apellandi hagi rahuldamata, jättis apellatsioonikoda kaubamärgiosakonna otsuse jõusse. Seega, mis puudutab kaubamärgiosakonna otsust osas, kuivõrd sellega ei rahuldatud hageja nõudeid, siis ei ole hageja vaidlustatud otsuse tulemusel ebasoodsamas õiguslikus olukorras kui enne kaebuse esitamist.

38 Lisaks tuleb meenutada, et määruse nr 40/94 artikli 62 lõikest 1 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 64 lõige 1) nähtub, et pärast kaebuse põhjendatuse kontrollimist teeb apellatsioonikoda kaebuse kohta otsuse ja ta võib selle raames „tegutseda edasikaevatud otsuse teinud talituse pädevuse piires," st käesoleval juhul teha ise tähtaja ennistamise taotluse kohta otsuse, lükates selle tagasi või tunnistades selle põhjendatuks, millega ta seega kinnitab või tühistab eelmises menetluseastmes tehtud otsuse. Nii teostab apellatsioonikoda talle esitatud kaebuse kaudu tähtaja ennistamise taotluse põhjendatuse osas uut täielikku kontrolli nii õiguslike kui ka faktiliste asjaolude osas (eespool viidatud kohtuotsus Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Kaul, punktid 56 ja 57).

39 Nagu ühtlustamisamet väidab, ei tohi vastuvõetavust puudutavaid küsimusi jätta tähtaja ennistamise taotluse „uue täieliku kontrolli" alt välja. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on tähtaegu puudutavad eeskirjad loodud selleks, et tagada õiguskindlus ning vältida diskrimineerimist või suvalist kohtlemist (vt Esimese Astme Kohtu 21. novembri 2005. aasta määrus kohtuasjas T-426/04: Tramarin *vs.* komisjon, EKL 2005, lk II-4765, punkt 60 ja seal viidatud kohtupraktika). See üldine järeldus on kohaldatav ka ühenduse kaubamärki käsitlevates määrustes ette nähtud tähtaegade suhtes (Esimese Astme Kohtu 17. septembri 2008. aasta otsus kohtuasjas T-218/06: Neurim Pharmaceuticals (1991) *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – Eurim-Pharm Arzneimittel (Neurim PHARMACEUTICALS), EKL 2008, lk II-2275, punkt 44).

40 Selles osas ei saa hageja tugineda Esimese Astme Kohtu 16. veebruari 2000. aasta otsusele kohtuasjas T-122/99: Procter & Gamble *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (seebi kuju) (EKL 2000, lk II-265), kuivõrd Esimese Astme Kohus leidis, et apellatsioonikoda ei olnud pädev registreerimistaotluse tingimusi uuesti kontrollima ja tegema otsust registreerimistaotluse vastuvõetamatuse kohta (punktid 29–34). Leides *a posteriori* omal algatusel, et kontrollija ei olnud arvestanud ühe formaalse rikkumisega, jättis apellatsioonikoda hageja ilma valikuvõimalusest esitada ühtlustamisametile uus registreerimistaotlus, millega talle oleks tulnud kasuks varasem taotluse esitamise kuupäev kui see, mille ta oleks saanud pärast kõnealuse vaidlustatud otsuse vastuvõtmist (eespool viidatud seebi kuju kohtuotsus, punktid 29 ja 30).

41 Käesoleval juhul ei oleks asjaomase tähtaja ületamist saanud kuidagi parandada ning seetõttu ei ole apellatsioonikoda jätnud hagejat ühestki valikuvõimalusest ilma.

42 Mis puutub hageja viidatud Euroopa Patendiameti apellatsioonikoja praktikasse, siis piisab meenutamisest, et selle ameti otsustel ei ole sama õigusjõudu nagu kohtupraktikal ühenduse õiguses.

43 Igal juhul ei saa hageja viidatud Euroopa Patendiameti suure apellatsioonikoja 14. juuli 1994. aasta otsusest (G 9/92, väljaanne *JO OEB* 12/1994, lk 875) käesolevas asjas lähtuda, kuna selles ei käsitletud tähtaja järgimata jätmist, vaid küsimust, kas vaheotsuses heaks kiidetud patendi teksti saab vaidlustada.

44 Neil asjaoludel tuleb *reformatio in pejus*'i keelatuse põhimõtte rikkumisele osutav väide tagasi lükata.

Väide, milles osutatakse kaitseõiguste ja õiguse olla ära kuulatud rikkumisele

45 Hageja väidab sisuliselt seda, et apellatsioonikoda rikkus määruse nr 40/94 artikli 61 lõiget 2 ja artikli 73 teist lauset (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 63 lõige 2 ja artikli 75 teine lause), kui ta ei andnud enne vaidlustatud otsuste tegemist hagejale võimalust esitada oma märkusi nende põhjuste kohta, mille tõttu apellatsioonikoda jättis ta kaebuse rahuldamata, tuginedes esimest korda asjaolule, et tähtaja ennistamise taotlus esitati kaubamärgiosakonnale pärast kahekuulise tähtaja lõppu.

46 Ühtlustamisamet vaidleb hageja argumentidele vastu.

47 Tuleb märkida, et määruse nr 40/94 artikli 73 teise lause kohaselt võivad ühtlustamisameti otsuste aluseks olla üksnes põhjused või tõendid, mille kohta huvitatud isikutel on olnud võimalik esitada oma seisukoht. See säte tunnustab kaitseõiguste kaitse üldpõhimõtet ühenduse kaubamärgiõiguses. Vastavalt sellele ühenduse õiguse üldpõhimõttele peab ametiasutuste otsuste adressaatidel, kelle huve märkimisväärselt riivatakse, olema tõhus võimalus oma seisukohtade teatavakstegemiseks. Õigus olla ära kuulatud laieneb kõikidele faktilistele või õiguslikele asjaoludele, mis on otsustamise aluseks, kuid mitte haldusorgani poolt kavandatavale lõplikule

seisukohale (vt Esimese Astme Kohtu 7. veebruari 2007. aasta otsus kohtuasjas T-317/05: Kustom Musical Amplification *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (kitarri kuju), EKL 2007, lk II-427, punktid 24, 26 ja 27 ning seal viidatud kohtupraktika).

48 Lisaks nähtub kohtupraktikast, et menetlusnormi rikkumine rikub kaitseõigusi vaid siis, kui sellel on olnud konkreetne mõju puudutatud ettevõtjate võimalusele ennast kaitsta. Kaitseõiguste tagamiseks kehtestatud normide rikkumine võib mõjutada haldusmenetluses tehtud otsuse kehtivust üksnes siis, kui on tõendatud, et haldusmenetluses oleks võidud jõuda teistsugusele lõpptulemusele, kui neid norme ei oleks rikutud (vt Esimese Astme Kohtu 12. mai 2009. aasta otsus kohtuasjas T-410/07: Jurado Hermanos *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (JURADO), EKL 2009, lk II-1345, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika).

49 Nagu määruse nr 40/94 artikli 78 rikkumisele osutava väite kontrollimisel märgitud, leidis apellatsioonikoda õigesti, et tähtaja ennistamise taotlus esitati pärast kahekuulise tähtaja lõppemist ning seega tuleb lugeda, et neid ei ole esitatud.

50 Isegi juhul, kui apellatsioonikoda oleks süüdi hageja õiguse olla ära kuulatud rikkumises, ei oleks selline rikkumine mõjutanud vaidlustatud otsuste õiguspärasust (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 20. aprilli 2005. aasta otsus kohtuasjas T-273/02: Krüger *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Calpis (CALPICO), EKL 2005, lk II-1271, punkt 68).

51 Peale selle vastas hageja Esimese Astme Kohtu küsimusele, mida ta ütleks, kui tal oleks võimalik esitada selle kohta oma märkusi, üksnes seda, et esindaja isiku osas on erinevusi ning ühtlustamisameti praktika erineb Euroopa Patendiameti apellatsioonikoja omast. Ühtlustamisameti suhtes oli teate kättesaaja hageja esindaja, kes pealegi oli esitanud tähtaja ennistamise taotluse. Kui eeldada, et see ei olnud nii, siis ei oleks nimetatud esindaja seda taotlust saanud esitada, ning sel juhul tuleb taotlus veelgi põhjendatumalt lugeda mitteesitatuks. Nagu eespool märgitud, ei ole Euroopa

Patendiameti apellatsioonikoja praktika ühtlustamisameti jaoks pealegi siduv. Seetõttu kinnitab hageja vastus järeldust, et tema õigust olla ära kuulatud ei ole rikutud.

52 Neil asjaoludel ei saa hageja tugineda eespool viidatud seebi kuju kohtuotsusele, mille kohaselt apellatsioonikoda oli rikkunud hageja kaitseõigusi, kuna ta ei andnud viimasele võimalust avaldada oma seisukohta kahe uue absoluutse keeldumispõhjuse kohta, millele apellatsioonikoda tugines omal algatusel (eespool viidatud seebi kuju kohtuotsus, punkt 47).

53 Seetõttu tuleb kaitseõiguste ja õiguse olla ära kuulatud rikkumisele osutav väide tagasi lükata.

54 Kõigil eeltoodud kaalutlustel tuleb jätta hagi rahuldamata.

55 Neil asjaoludel ei ole hageja teise ja kolmanda nõude vastuvõetavuse kohta vaja otsust teha.

Kohtukulud

56 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, mõistetakse kohtukulud vastavalt ühtlustamisameti nõudele välja hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (esimene koda)

otsustab:

1. Jätta hagid rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Evets Corp-ilt.

Tiili Dehousse Wiszniewska-Białecka

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 23. septembril 2009 Luxembourgis.

Allkirjad